

El món

Escrita divendres 20/3/2020

El món és un lloc peculiar. Té coses molt maques però també coses horribles. A vegades somiem en què sigui millor, en què tot vagi bé o en què les coses canviïn a millor i oblidem que hi ha coses que valen la pena i que potser les tenim aparcades sense donar-les-hi la importància que mereixen.

Aquesta cançó parteix d'aquest punt: del fet de valorar el nostre món sent conscients que hi ha coses que hem de canviar i millorar però també tenint present que n'hi ha que hem d'apreciar i estimar. Us apunteu?

Lletra:

El cap et pot portar,
a mil llocs, a mil moments,
només amb un segon.

A dins del mar, o dalt d'un cim,
i amb la punta dels dits,
tocar un estel llunyà.

Però no t'oblidis d'apreciar,
el que tens al teu voltant,
és real i ho tens a mà.

Pots inventar-te mil llocs,
però segur que ben a prop,
hi ha un paradís,
que el teu cap no ha imaginat.

**El món és teu,
Has nascut per estimar-lo,
Per apreciar,**

**Tot allò que avui ens dona,
I que has de saber agrair.**

**Al nord o al sud,
Arreu hi trobem bellesa,
A prop o lluny,
Hi podem trobar riquesa,
De paisatges o de gent.**

Un núvol d'un color,
que viatja amb la claror,
perseguint la seva ombra.

La pluja va arribant,
enfosquant el que era clar,
i portant olors d'abans.

Tot ho pots imaginar,
Dins d'un somni d'amagat
Un món sencer tu pots forjar.

Però desperta, aixeca al cap,
Mira lluny a l'horitzó,
Hi ha mil llocs per explorar,
o per caminar.

El món és teu...

I no entenc com cada dia,
el mar es va fent gris,
la terra es torna negra,
o el vent fa mala olor.

I no entenc com cada nit,
hi ha menys estels al cel,
hi ha menys arbres que ballen,
en silenci.

